

da bi pristal na zahteve Kristusove, da bi se zopet napolnil z njegovim duhom. Ves svet danes nehote čuti, da ni dobro z njim, vse danes govori in piše, kako bi se naj žalostne razmere izboljšale. Gotovo moramo o tem misliti in delati, gotovo so za to potrebne nove postave, a eno je tudi gotovo: razmere se bodo temeljito in trajno izboljšale še le, ko se bodo v duhu Kristusa Kralja izboljšale duše ljudi. Rešitev sveta je, če se bode oklenil ubogega, resnega, ponižnega Kristusa. Mi, ki verujemo v to Kristusovo kraljestvo, prosimo vneto vsak dan za sebe in za druge tega kraljestva z besedami: »Pridi k nam tvoje kraljestvo!« Skrbimo, da se bodo naša srca vedno bolj uklanjala temu kraljestvu, skrbimo, da to kraljestvo pride vedno bolj v naše družine, v naše organizacije, v naše kraje, med naše ljudstvo. Razširjanje kraljestva Kristusovega je eno največjih del za ljudski blagor.

*

Iz Mehike. Krvavo nasilje nad katoličani traja naprej. V zadnjem času je bilo zopet ustreljenih 5 duhovnikov, ker so opravljali daritev sv. maše in pa še sedem drugih moških. Kljub vsemu temu pa se prebivalci v tej žalostni deželi zvesto oklepajo svoje vere in jo skušajo kolikor mogoče natanko izpolnjevati. Tako so imeli v zadnjem času okoli 500 duhovnih vaj. Udeležilo se je vsakih okoli 100 oseb in kjer so bile duhovne vaje samo za moške, je bilo udeležencev navadno okoli 200. Te duhovne vaje nas popolnoma spominjajo na stare krščanske čase. Udeleženci so bili v vedni nevarnosti, da jih zasledijo in vse pozaprejo. Zato so imeli duhovne vaje, ki so trajale vedno po tri dni, vsak dan na kakem dru-

gem prostoru. Včasih v kaki trgovini, včasih v kaki kleti ali kje drugod. Morali so imeti razpostavljene straže, imeli pripravljene lestvice iz vrvi, da bi v slučaju sile se vsaj nekateri lahko rešili. Ta pazljivost je pripomogla, da je policija zasačila zasačila samo ene duhovne vaje in vjela vseh 115 udeležencev. Kako so nam ti mehikanski katoličani lahko v krasen zgled! Kako cenijo oni svojo vero, kako se postavljajo celo v smrtno nevarnost, da se lahko udeležujejo dobrot, ki nam jih ponujajo! A mi, kako smo tako mrzli, tako gluhi, ko se nam te dobrote takorekoč ponujajo, a jih mi nočemo porabiti.

Služba božja na ladijah. Veliki angleški potniški parnik »Asturias« je nastavil posebnega kaplana, ki oskrbuje na njem službo božjo in izvršuje dušeskrbje za katoličane, ki se ga poslužujejo. Tudi druge angleške parobrodne družbe so to že storile prej. Posnemati so jih začeli tudi nekateri francoski parniki. Tako se je na francoskem parniku »Majestic« služilo v preteklem letu 1927 sv. maš in se je razdelilo 4588 sv. obhajil!

Misijonski jubilej. Letos je preteklo 50 let, odkar so prišli v vzhodno Afriko kot misijonarji »beli očetje«. Takrat tam ni bilo nobenih kristjanov, letos je tam 451.647 katoličanov in 189.231 katehumenov, ki se pripravljajo na sv. krst. V celem je tam 11 škofov, katerim je podrejenih 450 belih očetov in 59 duhovnikov-domačinov, 115 bratov in 600 sester ter 4567 katehistov, t. j. pomočnikov, ki namesto misijonarjev poučujejo krščanski nauk. Misijonske šole obiskuje 172.000 otrok, v misijonskih bolnicah pa je dobilo dosedaj postrežbo 2.096.581 bolnikov. Gotovo veliko delo, ki ga naj Bog podpira s svojim blagoslovom tudi še naprej!

8135 z odhodom iz Rogatca ob 13.30 in prihodom v Grobelno ob 14.47, ter števil. 8142 z odhodom iz Grobelna ob 15.40 in prihodom v Rogatec ob 16.45. Z vpeljavo teh vlakov bo vpostavljena ugodnejša zveza na popoldanski potniški vlak proti Ljubljani in Mariboru ter na potniški vlak iz Ljubljane in na potniški in brzi vlak iz Maribora. Natančnejši vozni redi so razvidni pri potniških blagajnah.

Krvno maščevanje Macedoncev v Sloveniji. Preteklo soboto zjutraj so razkrili v Jesenicah grozovit umor. Ob cesti, ki pelje iz Jesenic proti državni meji, je našel finančni stražnik moško truplo. Umorjeni je bil ustreljen v glavo, prsi in trebuh. Poleg tega pa je imel še dva bodljaja v srce. Ker so pri umorjenem našli denarja 600 Din in potne listine, se je takoj sumilo, da je umor zgolj političen. Iz potnih listin se je dognalo, da je umorjeni neki visokošolec Ciril Hristovič, Macedonec. Iz dosedanjih preiskav se je dognalo, da mora tudi morilec biti Macedonec. Tako se je medsebojni pokolj Macedoncev, ki je v Sofiji in na Bolgarskem, prenesel tudi na Slovensko. Policija sedaj vestno zasleduje morilca.

Najprejdrzejši tat Slovenije — pod ključem! Julija meseca 1927 je iz mariborske kaznilnice pobegnil Ivan Pistotnik, ki bi imel še nekaj let odsedeti radi tatvin. Pričakovati je bilo, da bo znova začel s tem poslom. In res. Najprej se je podal na Pohorje in šel preko njega v Savinjsko dolino. Tam je ukradel iz neke kmetske hiše obleke in denarja. Nato pa preko Prevalj — v Avstrijo! V Avstriji je kradel na debelo v Velikovecu, Celovcu, Judenburgu, Grazu. V Eibiswaldu je celo tihotapcem — ukradel 60 kg saharina! Bogat se je vrnil v Jugoslavijo. Najprej je prepotoval skozi do bolgarske meje. Čez pa ni mogel. Vrnil se je v Slovenijo in kradel po Pohorju in drugod. V Št. Lovrencu je v neki kmetski hiši odnesel čez 8000 Din in razne dokumente. S temi je šel v Italijo. Od tam se je kmalu vrnil, ukradel v Šmarju pri Jelšah občinske pečate, si sam izstavil domovnico in delavsko knjižico. Z nekim znancem iz Poljčan se je hotel podati v Nemčijo. Prišla sta že v München. Tu so Pistotnika nagnali nazaj. Vrnil se je in kradel dalje. Konečno pa so ga v Ljubljani vendarle zasačili. Priznal je celo vrsto tatvin. Pistotnik je bil že v mladosti tat. A nihče ga ni prav posvaril, podučil in tako bo vse svoje življenje nosil — pokoro zanemarjene vzgoje!

Slovesna otvoritev ljubljanskega »Radio«. V Domžalah poleg Ljubljane je postavljena oddajna radio-postaja. Za slovenski narod je to velikega pomena, ker se potom te radio-postaje širi slovenska beseda in slovenska pesem širom sveta. Postajo vodi Prosvetna zveza v Ljubljani. Dne 29. t. m. je slovesna otvoritev te radio-postaje. Oni, ki so do 30 km okrog te postaje, poslušajo lahko

Matej Štraki, duh. svetnik in župnik v Št. Petru pri Mariboru umrl V nedeljo, dne 21. t. m., ob 6. uri na večer, je umrl v Št. Petru pri Mariboru tamošnji župnik, duh. svetnik Matej Štraki. Pokojni je bil rojen 1. septembra 1866 pri Sv. Križu pri Lju tomeru. Po dovršenih srednjih šolah je vstopil v bogoslovnico v Mariboru in je bil dne 25. julija 1890 ordiniran. Kaplanoval je v Gornji Radgoni od avgusta do novembra l. 1891, nato v Št. Ilju v Slov. gor. do septembra 1893, nakar je prišel v Maribor. V Mariboru je deloval ravno deset let. Bil je korni vikar in pozneje tudi uradnik v škofijski pisarni. Župnijo Št. Peter pri Mariboru je nastopil dne 22. novembra 1903. Vladal jo je torej ravno 25 let. In vladal jo je dobro. Bil je blagega značaja, dobrega srca, pa delaven v cerkvi in v javnem življenju za čast božjo in blagor ljudstva. Ves čas, še do zadnjih mesecev, je vzorno vodil domačo posojilnico, bil naklonjen katoliškim

organizacijam in skrben za vso župnijo kot za posameznika. Bil je poseben pospeševatelj cerkvenega petja. Letos ga je cerkvena oblast tudi odlikovala z naslovom duhovnega svetnika. — Pokopan je bil preteklo sredo ob 10. uri dopoldne ob veliki udeležbi duhovščine in ljudstva. In sedaj počiva njegovo truplo na Gori. Njegova duša pa naj poje z angelskimi zbori, saj je tako ljubila v življenju lepo cerkveno pesem!

Župnijo Teharje pri Celju je dobil tamošnji kaplan in provizor g. Pavel Vesenjāk.

Poljski kardinal Hlond v Jugoslaviji. Te dni pride poljski kardinal v Jugoslavijo, da obiše salezijanske zavode. Tudi on sam je namreč salezijanec.

Sprememba voznega reda na žel. progi Grobelno—Rogatec. Pričenši s 21. oktobrom t. l. dalje izostane na progi Grobelno—Rogatec meš. vlak števil. 8133, ki je odhajal iz Rogatca ob 12. 10 in prihajal v Grobelno ob 13.22, ter mešani vlak števil. 8138, ki je odhajal iz Grobelna ob 15.58 in prihajal v Rogatec ob 17.03. Namesto teh vlakov vozita od istega dne dalje dnevno redno mešana vlaka števil.

Tiskovni teden 4.—12. novembra 1928.

pomočjo te postaje svetovne koncerte kot domače z aparatom, ki stane le okrog 250 Din. Drugi morajo imeti dražje aparate, ki pa so seveda zato boljši, ker sami sprejemajo valove najoddaljenejših oddajnih postaj po svetu.

V prvi letnik bogoslovja v Mariboru so vstopili sledeči gg.: Bedernjak Teodor iz Črenšovec, Čakš Štefan iz Šmarja pri Jelšah, Čokl Janez iz Zibike, Halas Daniel iz Črenšovec, Kolenc Martin iz Zagorja, Kovač Andr. iz Ptujja, Lorenci Ivan iz Vuzenice, Maučec Matija iz Beltinc, Mihelič L. od Sv. Jurija v Slov. gor., Orešnik J. iz Ljubnega, Potočnik Alojzij od Sv. Urbana pri Ptujju, Trobina Stanko iz Šoštanja, Uranjek Martin iz Ponikve pri Žalcu in Varga Jožef iz Bogojine. Vsem tem pripravnikom za duhovniški poklic, ki so polni idealizma vstopili v ta zavod, želimo obilo uspeha pri njihovih študijah ter jih z veseljem pričakujemo kot delavce v vinogradu Gospodovem!

Kako se spoštuje dobra učiteljska moč! Preteklo soboto se je poslovila od svoje šole gospa Štupca, ravnateljica druge meščanske šole v Mariboru. Ob tej priliki so ji učenke priredile prav ganljivo slovo. To slovo je pokazalo, kako je bila priljubljena med tovarišicami in učenkami. Njihovo razmerje je bilo kakor v dobri in blagi družini. Zdaj šele, ko odhaja z zavoda, se vidi, kaj je imel zavod v tej svoji vzorni voditeljici. Kot učenke in učiteljice, tako so pa tudi starši sami hvaležni za vse veliko in dobrodelno delo, ki ga je vršila skozi 35 let na šolskem polju. Ko odhaja v pokoj, ji tudi mi želimo še ljubelega zdravja in veselja do dela na dobrodelnem in vzgojnem polju. — Gospo Štupco poznajo po deželi posebno naše dekliške zveze. Te se veselijo, da bo imela gospa sedaj še bolj priliko pomagati pri organizaciji naše ženske mladine.

Franchet d'Esperey v Sloveniji. Francoski maršal d'Esperey, bivši poveljnik solunske fronte, se je na povratku iz Jugoslavije ustavil tudi v Sloveniji in to na posebno željo kraljevo, ki je dejal, da naj si ogleda ta divni kraj naše države ter spozna pošteno slovensko ljudstvo. Maršal je bil zelo navdušen za lepoto naših krajev in bo njegov obisk znatno pripomogel, da bodo tudi na Francoskem začeli upoštevati naravno krasoto Slovenije.

Smrtna kosa. V ponedeljek je umrla v Lajtersbergu gospa Kunig. Senekovič, roj. Weiksl, sestra gosp. dekana Jožefa Weiksl, v starosti 84 let. Svoj čas je bila posestnica in gostilničarka pri Št. Petru niže Maribora, obče znana in spoštovana. Naj v miru počiva!

V Marten pri Dortmundu na Nemškem se je dne 23. septembra t. l. poročil Jakob Veternik z gđ. Heleno Rozina iz Martena, oba dobrih in zavednih slovenskih staršev. Nove mu zakonskemu paru iskreno čestitamo. Tudi vsi gostje, katerim nam je bila ta prilika ponudena udeležiti

»Bolje je, kakor če podiramo cerkve, je naše delo za svobodomiselnost časopisje«, tako pravijo brezverci in liberalci in na vse kriplje delajo zanj. »Bolje, kakor da zidamo cerkve, je pa potem naše delo za katoliško časopisje«, pa pravimo mi. Zato bomo vsi posebno v tednu od 4. do 12. novembra, pa tudi pozneje po svoji moči storili vse za naše časopisje.

Na vse župna urade in katoliške organizacije smo poslali navodila. Tu samo na splošno povemo, kako naj se ustanovijo tiskovni odbori.

Do 1. novembra ali vsaj na nedeljo, dne 4. novembra, naj se sestanejo naši zastopniki kulturnih, gospodarskih, verskih in političnih organizacij. Ti zastopniki tvorijo tiskovni odbor. Pri tem prvem sestanku so pod pregled o stanju časopisja v kraju, se določijo za posamezno vas po dva in dva, ki gresta v tiskovnem tednu od hiše do hiše nabirati naročnikov. Ti zastopniki in agitatorji naj

se, jima tem potom še enkrat želimo v novem stanu obilo sreče in blagoslova!

Čudno postopanje na radenski pošti. Prejeli smo iz občinstva sledečo pritožbo: Vlak prihaja zjutraj ob 3/4 devetih. Pismonoša odide pa že ob 8. uri. Vsa večerna in jutranja pošta ostane — za drugi dan! Ali se to ne da drugače urediti? Naj se vendar poskusi! Zakaj leži došla pošta in časopisi celi dan v uradu?

Socijalisti — proti Cerkvi! Ko je pretekli teden prišel Eržen iz ječe, kjer je odsedel mesec dni kazni za svoje obrekovanje katoliške duhovščine, je zvečer imel shod, kjer je tako strastno napadal Cerkev in duhovščino, da je sredi govora ohropel. Na pomoč mu je prišel novi socijalist in advokat g. dr. Reisman. Potem pa so šli najeti ljudje 100 do 150 po številu mimo škofije in škofijske Cerkve ter gnusno psovali duhovščino in dr. Korošca ter sramotili katoliško vero. Dopisnik »Jutra« pravi, da so rabili take izraze, da jih on ne upa zapisati. Čudno, da naša policija teh izrazov ni slišala! Ako pa mislijo socijalisti, da bodo rešili socialno vprašanje s protivversko in proticerkveno gonjo, se pa jako motijo. S tem je treba ljudi zmotiti, da ne opazijo, kako jih voditelji prodajajo v sužnost liberalnega kapitalizma.

Slovenski delavec ne more biti socijalist! Mariborski socijalisti so si naredili nalogo, da so kot nekaj oddelek avstrijskih socijalistov. Tudi Eržen je klical priče za sebe iz Avstrije. V poletju so poklicali socijalisti svoje tovariše iz Graza, potem pa so tudi sami šli v Graz, da se upostavijo zveze med rdečimi brati. Ob takih prilikah se v njihovih vrstah tudi govori, kar sicer »narodno« liberalno časopisje tudi ve, pa noče zapisati. Da so socijalisti bili tisti, ki

imajo potem v nedeljo, dne 12. nov., skupno sejo, kjer podajo poročila o svojem delu in določijo vse nadaljno o agitaciji.

Da bodo pa ti agitatorji imeli lažje opravilo, zato naj prejme ljudstvo v nedeljo, dne 4. novembra, primeren pouk o časopisju. Vse potrebno smo te dni razposlali in samo prosimo, da se uporabi!

Pa ne le oni, ki jih bo tiskovni odbor naprosil, vsi, prav vsi, ki hočemo, da ostane slovenski narod pošten in dober, vsi, ki hočemo kaj prispevati k kulturnemu in gospodarskemu napredku lastnega naroda — ki se zavedamo, da nas naša strančina dolžnost kliče, pojdemo na delo za

»Slovenskega Gospodarja«.

Tiskovni teden naj ima ta uspeh, da boste v vsako hišo spravili »Slovenskega Gospodarja«!

Vsem, ki boste pa delali, se vam že vnaprej zahvaljujemo in se vam bomo izkazali hvaležne!

so hoteli, da mora spadati Maribor pod Avstrijo, je znano. Saj je bil znani spreved po Mariboru, zaradi katerega je bil Eržen obsojen, ves rdeč. Čuditi bi se torej bilo, ako bi se v vrstah socijalistov našel — zavedni Slovenec delavec!

Pomanjkanje vagonov je za eden dan ustavilo delo v rudnikih Zagorje in Hrastnik. Ker so nekateri očitali, da je krivda vlade, da ni vagonov, se mora povdariti, da je precejšnja krivda na zagrebškem železniškem ravnateljstvu. Kolodvor v Zagrebu je popolnoma zaseden z vagoni. Le vedno z novim posredovanjem se jih spravi nekaj naprej.

Goljufija z garancijskimi spisi. — Oni, ki hočejo v Francijo na delo, morajo imeti garancijsko pismo, da bodo tam tudi res dobili delo in primerno plačo. Pa so nekateri agenti, posebno v okolici Varaždina, začeli prodajati taka garancijska pisma, ki pa so seveda ponarejena.

100.000, 50.000, 20.000, 10 tisoč — tako se šteje. Tako so šteli tudi v nedeljo v Sisku, kjer so radičevci imeli shod. Napovedali so 100.000 zborovalcev. Zdaj pišejo, da jih je bilo 50 tisoč, oni, ki govorijo manj lažnjivo, da jih je bilo 20.000, oni, ki govorijo tako, kakor je bilo, pa 10.000. Je to isti način, kakor je bilo med vojsko, ko so šteli ujetnike. Telefon je zapel: 50 ujetnikov, poveljnik je pozval še druge čete, koliko tam, pa so javile: »Tu nič«, in pripisal ničlo, bilo jih je že 500, javil je še tretji svojo ničlo, in bilo jih je 5000!

Ruški roparji v rokah pravice. — Splošno se je mislilo, da zeleno Pohorje skriva tolpo roparjev, ki je delala tekom zadnjega leta vlome v ruški okolici. Bili pa so to domačini. Pred letom dni je bil napaden poštni sel Levanič, ki je v temni noči nesel vrečo denarja, do 40.000 dinarjev. Policija in orožništvo je že tedaj bi-

lo mnenja, da morajo biti roparji le domačini, ki vedo, kdaj je v poštni vreči toliko denarja. Ali ni se jim posrečilo roparje izslediti. To je dalo roparjem novega poguma. Vlomi se se kar vrstili po trgovinah, gostilnah, mesarijah in stanovanjih. Zadnji rop pa se je izvršil celo na kolo-dvoru, kjer so vlomilci kar železno blagajno — odnesli, ko pa je niso mogli odpreti, so jo pa tam pustili. Kako pa so prišli roparjem na sled? Vsi oni bankovci, ki so se nahajali v vreči poštnega sela, so bili po številkah zapisani. Kdo bi naj to vedel?! Saj je bilo v časopisih! Vedeli so to roparji, ki so brali opise svojega vroma, zato niso prišli na dan z denarjem celo leto. Kdo bi po enem letu še imel zapisane bankovce. Pa so jih le imeli! Žena enega vlomilca Kumerja je dne 19. t. m. nesla en bankovec po 1000 Din na pošto. Še isti dan je bila preiskava na domu. Našli so še 8 tistih bankovcev. Kumer je sedaj izdal svoje kompanjone, nekega Valentana in Ronerja. Prišlo je tudi na dan, da so ti ljudje streljali na enega, ki jih je hotel izdati, pa se je pozneje bal to storiti. — Vse govori o drznosti teh roparjev, obenem pa tudi, kako pametno je, pošteno živeti v skromnosti in zadovoljnosti, ker enkrat itak vse pride na dan.

Otroka je povozil na cesti pri Fali preteklo nedeljo neki motociklist. Ko je privozil z motorjem po cesti, mu je nenadoma skočil pred kolo otrok, da se ga ni mogel več izogniti. Otrok je umrl na mestu. Če tudi je nesreča, o kateri ne bomo razpravljali, kdo je kriv, toda dejstvo je, da motociklisti včasih preveč divjajo po cestah!

Veliki požar. V vasi Mostečno pri Makolah je v noči dne 19. t. m. izbruhnil silovit požar. Ob treh zjutraj je ogenj izbruhnil v gospodarskem poslopju Antona Kodrič. Vsled silnega vetra se je požar naglo razširil, tako da je v nekaj minutah bilo v plamenu štiri gospodarska poslopja in ena hiša. Ker je bila spravljen vsa krma in drugi pridelki, je bil požar — grozovit. Rešiti se je komaj dalo le živino, pri čem se je domači sin Vincenc Lepej močno opekel. Vse drugo je uničil ogenj. Na pomoč je prišla požarna bramba iz Poljčan, ki pa je bila prepozno obveščena. Vse se je čudilo njihovi novi motorni brizgalni, katera je delala čudovit učinek. V nekaj urah je požarna bramba požar popolnoma omejila. Vsa čast požarni brambi! Pogorelci Anton Kodrič, Miha Stričič, Julijana Lepej in Ivan Dreo so vsled te nezgode silno prizadeti. Skupna zavarovalnina pa znaša le 51.500 Din. Škoda se ceni na 250.000 Din. Najhuje pa je to, da ponesrečenci nimajo niti pest krme za živino in tudi ne stavbenega lesa. Sosedje in okoličani jim bodo gotovo radevolje pomagali z darovi, predvsem z stavbenim gradivom. Vendar pa to ne bude dovolj izdalo.

V hlevu se mu je konj ubil. Kmet Pintar v okolici Litije je imel 4 lepe konje v svojem hlevu. V noči od nedelje na pondeljek pa se mu je eden

konj kar na lepem ubil. Konj se je pri ležanju najbrže zapletel tako, da ga je privez davil. Ker se je skušal izmotati, je butnil z glavo v zid in si jo razbil. Zjutraj je gospodar našel konja v zadnjih bojih s poginom. Mož je končal njegovo celonočno muko.

Vagon štajerskih jabolk — poročno darilo! Pretekli pondeljek so fotografirali vagon štajerskih jabolk, predno se je odpeljal na Holandsko. Ta vagon ima to posebnost, da je poklonjen nevesti nekega Holandca, trgovca s sadjem. Jabolka so posebno skrbno izbrana.

Plin uhajal in povzročil nesrečo. Na postaji Laze, malo pred Ljubljano, so v soboto toverili balone s soliterno kislino, ki so jih polnili iz velike cisterne. Pri tem delu pa se je en balon razbil. Delavke niso vedele kaj storiti in vsled te kisline so baloni kar popokali. Plin je napolnil vso okolico, skoro do 9 km naokrog. Bila je splošna nevarnost zastrupljenja. Poleg tega so mislili, da gori železniška postaja in gasilci so prihiteli od vseh strani, ki so skušali požar, oziroma pline zadušiti. Pri tem delu se je neka ženska ponesrečila, ker se je opekla na kislino.

Ker je imel denar doma . . . V selu Starčevo živi stari mož Radosaj, eden najbogatejših kmetov v okolici. Vsi so vedeli, da ima denar in da ga skriva doma. In pretekli teden so o tem zvedeli tudi nepoštenjakoviči, pa so vlomili. Kljub temu, da je imel dva huda psa, so vlomilci drzno opravili svoje delo in se tudi od njega samega, ki jih je hotel spoditi, niso dali pregnati, pač pa so streljali nanj. Klicanje na pomoč ni nič zaleglo. Vlomilci so mu odnesli do 60 tisoč dinarjev gotovine.

Železni kočijaž — skozi Maribor v Rim. Kočijaži izumirajo. Avtomobili jih izpodrivajo. Zadnji kočijaž v Berlinu, »železni Gustl«, je še enkrat vozil svojo kočijo iz Berlina v Pariz in nazaj. Zdaj je v pokoju. V Nemški Šleziji so v kopališču Reinerz tudi sklenili, da pošljejo svojega zadnjega kočijaža — na pot v Rim. In ta »železni Fric« se je te dni pripeljal v Maribor. Na trgu ga je obsula rado vedna množica. Njegov voz je bil obdan od vseh mogočih zastavic. Do zdaj je prepotoval 620 km in jih hoče še 2400, nato tudi on stopi v pokoj. Kaj bomo pa s konji? Pri konjeriji se zelo pozna ta preobrat v mestnem prometu.

Gregorijanski koledar zmagujel Koledar, kakor ga imamo mi, je sestavljen papež Gregor in se zato po njem imenuje. V Evropi so že povsod vpeljali ta koledar, samo pravoslavna cerkev v Jugoslaviji se še ni odločila. Verjetno je, da zaradi enotnosti v državi pride v kratkem do tega.

Nesrečen zakon! V nedeljo je končal v Zagrebu sredi ulice zopet eden od tako številnih nesrečnih zakonov. Delavec Krpan je bil ljubosumen na svojo ženo. Srečal jo je na ulici in jo ustrelil. Nato je ustrelil še v sebe in padel mrtev na tla. Tako daleč pri-

de, ako ni poštenega življenja v zakonu!

Špijonaža v Novem Sadu uganka! Poročali smo že svoj čas, kako je dobavitelj naših zrakoplovov tudi — špijon. Ker pa se preiskava nadaljuje in je pripeljala do sledi vojaških krogov, si je vzel življenje mladi mornariški poročnik Matijevič, ki je bil v to zapleten. Tudi njegova mlada vdova je mislila na ta način ulti roki pravice, pa se je ni posrečilo.

Pred cerkvenimi vratmi — umor! Preteklo nedeljo se je dogodil težek zločin v Subotici. Ljudje so prihajali k nedeljski službi božji. Srečala pa sta se na stopnicah dva soseda, Nikola Budinčević in Stepan Krmpotič, ki že dolgo časa živita v sovražstvu. Po kratkem prepiru je Krmpotič potegnil nož in zabodel soseda, ki je težko ranjen obležal na pragu. Zločinec se je zatekel v cerkev in se je tam skrivil, vendar ga je policija našla in odpeljala. Ako bi poslušal besedo evangelija: »Spravi se s svojim bratom, potem pridi in daruj!«

Že zdaj je zmrznila. V selu Ritelič v gorati Dalmaciji je šla preteklo soboto kmetica Ivana Čurkovičeva s svojo šestletno hčerko v goro, da bi tam čuvala svoj mali vrtiček pred kozami. Na potu po jo je zalezal snežen vihar. Bili sta brez zavetja, na golih skalah. Sneg ju je zasul in sedaj, ko se je stopil, so ju našli v obljemu — mrtvi, zmrznjeni.

Izgubljeno. V nedeljo, dne 14. t. m., se je izgubila na poti iz Sevnice v Rajhenburg, od tu do Krškega, večja svota denarja. Pošten najditelj naj jo prinese na občinski ali župni urad Rajhenburg, dobi tam dobro nagrado!

Oglas. Dne 24. 8. 1928 je prišel 16-letni, nekoliko slaboumni Anton Blažič iz Št. Ilja pri Velenju s svojo sorodnico Marijo Trnek, tudi iz Št. Ilja, v trg Velenje po opravkih. Tu sta se zgrešila in e Anton Blažič, misleč, da je teta Marija Trnek že odšla, proti večeru se sam napotil nazaj proti domu v Št. Ilj. Zgrešil pa je pravo smer in je taval dolgo v noč v smeri proti Št. Janžu na Vinski gori, dokler ni okrog polnoči prišel do posestnika Rudolfa Breclna v Prelaki. Tu je bil od domačih v domnevi, da ima slabe namene, prijet, pretepen in privezan, in drugo jutro izpuščen. Po navedbah sosedov je fant v jutro od te hiše odšel v smeri proti domu, vendar od takrat naprej manjka vsaka sled za njim in se do danes še ni pojavil, tako da je domneva, da je zlasti vsled nezgodja, ki ga je utrpel čez noč v prej omenjeni hiši, med potom omagal in umrl, zelo blizu. Vsakdo, ki bi utegnil sedaj ali v bodoče doznati kako sled, ali sicer kakšne podatke o izginelem fantu, 16letnemu Antonu Blažiču, se poziva, da to sporoči direktno okrajnemu sodišču v Šoštanj, kot preiskovalni oblasti. 1294

Savez dobrovoljaca kraljevine SHS, srečni odbor v Mariboru, poziva vse v področju mariborske oblasti živeče dobrovoljce, da se radi včlanjenja čimprej prijavijo. — Tajnik.